

Anderhalf jaar na de moord op een dorpsjongen uit Crépol is de term ‘anti-blank racisme’ voor niemand in Frankrijk nog taboe

Posted on 10 mei 2025 by René ter Steege

Wat leek op een ‘gewone’ knokpartij in een Frans dorp, zij het met dodelijke afloop, splijt Frankrijk in onverzoenlijke kampen. Ter rechterzijde degenen die een rampzalig gevolg zien van de niet-westerse immigratie, ter linkerzijde Fransen die racisme tegen ‘Arabieren’ aanwijzen als hoofdoorzaak.

Zoals eveneens gebruikelijk in Nederlandse kwaliteitsmedia aarzelen de Franse om ook maar iets te publiceren wat kan worden uitgelegd als belastend voor ‘minderheden’. Zo wijdde *NRC* op 3 mei een hele pagina aan de rellen in Scheveningen zonder één woord over de etnische achtergronden van veel relschoppers. Op de begeleidende foto staan alleen blanke agenten en een ondernemer wiens ijswinkel was bezocht door gewelddadige jongeren, veelal afkomstig uit de diversiteit.

In het Franse dorp Crépol werd in de vroege uren van zondag 23 november 2023 de 16-jarige Thomas Perotto doodgestoken tijdens het jaarlijkse Winterbal. Pas dezer dagen verscheen in Frankrijk een boek van twee onderzoeksjournalisten en een romancière, *Une Nuit en France*, uitgeven bij Grasset. Het drietal uit daarin ernstige twijfels aan de overtuiging in rechtse kringen dat de tragedie in Crépol het gevolg is van 'anti-blank racisme'.

Racistische boerenpummels

Want de veertien nog steeds niet berechte verdachten zijn afkomstig uit een verpauperde en voornamelijk door Algerijnse immigranten en hun nazaten bewoonde buurt uit het naburige stadje Romans-sur-Isère. Valence is de dichtstbijzijnde stad van enige omvang.

De rechtse burgemeester van Romans, Marie-Hélène Thoraval, heeft de schrijvers de mantel uitgeveegd omdat ze de ongeveer zeshonderd inwoners van Crépol, vijftien kilometer verderop, zouden hebben afgeschilderd als racistische boerenpummels. De wijk in Romans waaruit de verdachten afkomstig zijn, telt 'generatie op generatie van delinquenten', volgens de niet echt 'verbindende' burgemeester.

Het kwam haar op bedreigingen met onthoofding te staan, waarna haar hoofd als voetbal zou dienen. Twee mannen zijn hiervoor onlangs tot gevangenisstraffen veroordeeld.

Maar ook de drie auteurs van *Une Nuit en France* kregen te maken met bedreigingen. Een van hen, Jean-Michel Décugis, betichtte rechtse media als de populaire tv-omroep CNews van een haatcampagne die mensen op gevaarlijke gedachten zou brengen.

Tijdens die gruwelijke avond in november waren honderden jongeren in Crépol samengekomen voor het jaarlijks Winterbal. Onder hen bevonden zich leden van de lokale rugbyclub RC Romans-Péage, zoals de gedrongen, stevig gebouwde en veelbelovende speler Thomas Perotto, die over enkele dagen zeventien zou worden. Kort na middernacht kwamen bij de feestzaal jongens in auto's aangereden uit Romans-sur-Isère. Ze vroegen of eisten toelating tot het feest. Sommigen mochten naar binnen en vielen op door irritant gedrag tegen meisjes.

Toen meer auto's uit Romans bij de feestzaal in Crépol arriveerden, weigerden veiligheidsmensen hun de toegang. Buiten de zaal ontstond een dreigende sfeer, sommige rugbyspelers, onder wie Thomas, liepen op de 'Arabische' jongens af met het verzoek op te hoepelen. Er klonken nare, racistische kreten tegen Arabieren, hebben de schrijvers vastgesteld; indringers zouden op hun beurt hebben geroepen dat ze 'blanken' kwamen afmaken.

Strijd tegen autochtone Fransen

De vlam sloeg pas in de pan toen een rugbyspeler een Algerijns-Franse jongeman aan de lange haren trok en hem uitmaakte voor '*chiquita*'. Toen bleek dat sommige indringers messen bij zich droegen. Thomas werd in het hart geraakt en stierf even later in de ambulance naar het ziekenhuis, drie andere blanken, onder wie een ordebewaarder, raakten door messteken ernstig gewond.

De onwelkome bezoekers ontkwamen in auto's terug naar Romans-sur-Isère, waar sommige familieleden hen hielpen te vluchten naar Toulouse, waar ze werden aangehouden.

Toen Frankrijk die zondagochtend in november ontwaakte, vermeldden de nieuwsberichten kort een vechtpartij met tragische afloop tijdens een feest in een dorp waarvan weinigen het bestaan vermoedden. Niet ongebruikelijk op een met drank en drugs overgoten zaterdagavond. Maar weldra kregen de gebeurtenissen in Crépol, gelegen in het departement Drôme en niet in het departement Isère zoals het boek vermeldt, een belangrijke plaats in Frankrijks cultuuroorlog rond immigratie en racisme. De arme Thomas, een achternaam was al snel niet meer nodig, gold in rechtse kringen als een martelaar, een slachtoffer in de strijd die migranten en hun nazaten zouden voeren tegen autochtone Fransen.

De media betrokken hun stellingen. Pascal Praud, de sterpresentator van CNews, snikte toen hij rechtstreeks verslag deed van een eerbetoon aan Thomas. In een soort gedicht in proza eerde hij de jongen als het beste dat Frankrijks jeugd te bieden heeft, een beoefenaar bovendien van rugby, in rechtse kringen geëerd als een nobele sport voor voornamelijk blanke mensen, in tegenstelling tot het poenige en met geweld omgeven profvoetbal vol Arabische en Afrikaanse spelers.

Marine Le Pen sprak van een 'razzia' door jongens uit Romans. Voor linksige media als de krant *Le Monde* en de Franse publieke omroep was dat het sein om te

waarschuwen dat 'extreem rechts' het drama politiek uitbuit. Daar zit iets in. Maar daarmee bagatelliseert links het verdriet van Crépol én de problemen waarmee de niet-westerse immigratie Frankrijk heeft opgezadeld.

De schrijvers van *Une Nuit en France* ontkennen niet dat zoiets als 'haat tegen Frankrijk en blanken' bestaat onder migranten en hun nazaten, zei een van hen in het weekblad *Le Point*. Maar het was volgens hen niet de hoofdoorzaak van de tragedie in Crépol. Ze lijken als de dood voor 'rechts' te worden versleten, net als de kwaliteitsmedia die aanvankelijk het etnische aspect verzwegen. Alternatieve media, die ook in Nederland lak hebben aan wat de gevestigde concurrentie onbetamelijk acht, meldden al snel de Arabische identiteit van de verdachten.

Geen greintje spijt

Alle veertien, in leeftijd variërend van 16 tot 23 jaar, waren al eerder in aanraking geweest met politie en justitie. Uit afgeluisterde gesprekken blijkt dat zij geen greintje spijt hebben over hun gedrag die nacht. De auteurs, op hun beurt, schrijven neerbuigend over de 'ontvangst als een rockster' van de ultra-rechtse politicus Eric Zemmour in Crépol en de electorale successen in de regio van Marine Le Pens partij na de tragedie. Ze lijken begrip te tonen voor de argumenten waarom verdachten met messen naar een feest gingen; die hadden ze immers altijd bij zich om brokken hasj te versnijden…

Nog steeds is onduidelijk wie Thomas heeft doodgestoken en zijn maten heeft verwond. Alle verdachten ontkennen, geen enkel mes is teruggevonden, getuigen van de steekpartijen spreken elkaar tegen.

De hele miserabele affaire toont aan dat ook in kleine Franse provinciesteden sprake is van gettovorming waarvan de gevaarlijke gevolgen zich uitbreiden tot het omringende platteland. En heeft in linkse en gematigde kringen het taboe doorbroken op het gebruik van het begrip 'anti-blank racisme'. 'Natuurlijk bestaat het,' concludeerde onlangs de leider van de Communistische Partij, Eric Roussel. Zelfs de woordvoerster van de Franse regering, Sophie Primas, zei 'geen bezwaar te zien' in het gebruik van de term die gelieerd blijft aan de tragische gebeurtenissen op een dorpsfeest diep in de Franse provincie.

Wynia's Week *verschijnt drie keer per week,* ***156 keer per jaar****, met even onafhankelijke als broodnodige artikelen en columns, video's en podcasts. U maakt dat samen met de andere donateurs mogelijk. Doet u weer mee? Kijk* ***HIER****.*

Hartelijk dank!